

Kl. 17.05

Realiteterne er, at EU har lagt sig fuldstændig betonfast på etkinapolitikken, og det kan hr. Jens Hald Madsen ikke ændre noget som helst ved. Og hvad er etkinapolitikken, hvad dækker det over? Det dækker simpelt hen over mainland Chinas propaganda. Det er Fastlandskinas propaganda, der siger, at der må kun være ét Kina, og det er der jo for så vidt også for de menige kinesere.

Både på Taiwan og i Fastlandskina håber alle på en genforening og tror, at den kommer engang. Men det vil jo ikke på nogen som helst måde udsætte en genforening eller lægge sten i vejen for den, at vi anerkender Taiwan som en selvstændig stat, sådan at det er to ligeberettigede parter, der mødes, og ikke én arrogant totalitær stat, der herser med en lille stat, som er en demokratisk mønsterstat, hvor vi jo altså vælger at støtte totalitærstaten, fordi vi skal takkes EU og logrer med halen for EU. Det er ynkeligt...

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Ja tak, jeg gør opmærksom på, at taletiden er opført.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Først til hr. Keld Albrechtsen: Det er nemlig rigtigt, at det er Taiwans befolkning, som skal have indflydelse på deres egen skæbne. Jeg har lidt svært ved at forstå, at sådan et fredselkende menneske som hr. Keld Albrechtsen ikke kan forstå, at det, som hr. Keld Albrechtsen egentlig siger med sine ord, kun kan ende med én ting, og det er militær konflikt. Det er realiteten.

Det, der er realiteten, er, at hvis hr. Keld Albrechtsen er enig med mig om målet, nemlig at hjælpe Taiwans befolkning, og at det skal gøres med demokratiske midler, så kan det kun være via en dialog mellem Kina og Taiwan, hvor vi hjælper med redskaberne, det være sig økonomisk, det være sig kulturelt, det være sig handelsmæssigt. Alt andet er fuldstændig naivt at komme med.

Så vil jeg gerne sige til hr. Jesper Langballe: Jeg synes ikke, at der er nogen grund til at bruge så stærke ord. Det er der altså ikke. At hr. Jesper Langballe ikke kan lide EU og ikke kan forstå, at Danmark ikke kan klare hele verdens udenrigspolitik alene, kan jeg ikke gøre for. Der kan vi have forskellige holdninger, og det synes jeg man skal respektere.

Min holdning er, at vi via EU, som er et samarbejde med de europæiske lande, kan skabe en stærkere røst, end vi kan gøre, hvis vi er alene. Det er sådan set den meget enkle pointe. Og jeg kan kun sige én ting til hr. Jesper Langballe: Ved at stå uden for EU kan jeg garantere helt sikkert, at så ændrer vi overhovedet ikke noget som helst i EU's politik.

Mit valg er at gå ind i EU, være aktiv og dermed præge og påvirke, og det er det demokratiske værktøj, jeg mener, at vi gør bedst i at bruge for Taiwans befolkning.

Den fg. formand (Lisa Mathiasen):

Tak. Hr. Keld Albrechtsen. Jeg gør opmærksom på, at korte bemærkninger kun er på 1 minut.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det var en forfærdelig og kynisk tale, hr. Jens Hald Madsen holdt. Det, han sagde, var jo i virkeligheden, at hvis man følger det, jeg sagde, nemlig at afgørelsen må ligge hos befolkningen i Taiwan, at den skal selv kunne bestemme sin fremtid, så ender det med en militær løsning. Hvis man følger det, jeg sagde, så ender det med en militær løsning. Det var det, vi fik at vide.

Kl. 17.10

Det vil altså sige, at der kun er én løsning, som hr. Jens Hald Madsen kan se foran sig, og det er etkinamodellen, og den skal Taiwan bøj sig for, for ellers bliver det en militær løsning. Jamen det er jo forfærdeligt, hvis det er rigtigt. Hvis det virkelig er rigtigt, så må vi jo have en dybgående analyse af det her, for så er der jo tale om, at man har kapituleret, og man vil give Kina mulighed for at gennemtvinge etkinamodellen, i givet fald endda med magt.

Men det kan da ikke være rigtigt. Jeg håber da, at jeg har hørt forfærdelig meget forkert.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Ja tak, taletiden er brugt op.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg er ked af at sige det til regeringen, men der er jo en ubehagelig stank af Scaveniuspolitik over det her, af det, man dengang kaldte realpolitik, som bestod i, at man tilpassede sig magthaverne. Dengang var det altså ikke EU, det var en anden magthaver. Men det er jo fuldstændig det samme.